

UVODNI BIBLIJSKI REDCI

Prvo tromjesečje 2018.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, temelje se na riječima
Duha proroštva iz knjige Ellen G. White,
Naš brižni Otac, Znaci vremena, Zagreb 2013.

Neka ove nadahnute i poučne misli,
uz nekoliko prethodnih riječi pozdrava,
posluže kao uvod u bogoslužje.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2018.
Za internu uporabu

6. siječnja 2018.

Poseban dan

“Svetkujte moje subote, neka one budu znak između mene i vas, kako bi se znalo da sam ja Jahve, Bog vaš!” (Eze-kiel 20,20)

Subota treba biti toliko privlačna našim obiteljima da njezin tjedni povratak bude uvijek dočekivan s radošću.

Subotnja škola i bogoslužni sastanak zauzimaju samo dio subote. Preostali dio, koji je odvojen za obitelj, može biti najsvetije i najdragocjenije vrijeme među njezinim satima. (6T 358)

Kad su vremenske prilike pogodne, neka roditelji hodaju sa svojom djecom preko polja i kroz šumarke. Usred prelijepih slika prirode recite im razlog za uspostavljanje subote. Opišite im Božje veliko djelo stvaranja. Kažite im da je zemlja u trenucima dok je izlazila iz Njegovih ruku bila sveta i prelijepa. Svaki cvijet, svaki grm, svako drvo, odgovarali su svrsi koju im je Stvoritelj namijenio. ... Ukažite da je grijeh narušio Božje savršeno djelo, i da su trnje i korov, tuga, bol i smrt, posljedica neposlušnosti prema Bogu. Pozovite ih da uvide kako zemlja, iako narušena prokletstvom grijeha, i dalje otkriva Božju dobrotu. (6T 358)

Ako u sebi budemo njegovali ljepotu duše koja će odgovarati ljepoti prirode oko nas, rodit će se obilna suradnja između božanskog i ljudskog djelovanja. (*Letter 132, 1900.*)

I dok sunce zalazi, neka glasovi molitava i hvalospjeva obilježe završetak svetih sati i pozovu Božju prisutnost u novi tjedan briga i napora.

Tako roditelji mogu načiniti subotu, kao što bi trebalo biti, najradosnijim danom u tjednu. Oni mogu navesti svoju djecu da je smatraju milinom, danom nad danima, cijenjenom svetinjom Gospodinu. (6T 359)

13. siječnja 2018.

Tko će primiti Božji pečat?

“Zatim opazih jednoga drugog anđela gdje uzlazi od istoka, noseći pečat živoga Boga, i poče vikati jakim glasom četirna anđelima kojima je bilo dopušteno da opustoše zemlju i more: ‘Ne pustošite ni zemlje, ni mora, ni stabala, dok ne zabilježimo pečat sluge našega Boga na njihovim čelima!’” (Otkrivenje 7,2.3)

Kao što vosak preuzima otisak pečata, tako i duša treba preuzeti otisak Božjeg Duha i zadržati Kristov lik. (7BC 950)

Poslušnošću načelima Božjih zapovijedi karakter se oblikuje po božanskom uzoru. (SD 52)

Pečat Božjeg zakona nalazi se u četvrtoj zapovijedi. Samo ona, između svih deset, iznosi na svjetlo ime i titulu Zakonodavca. Ona objavljuje da je On Stvoritelj neba i zemlje i time pokazuje da je Njegov zahtjev za poštovanjem i obožavanjem iznad svih ostalih. Osim napomene u ovoj zapovijedi, ne postoji ništa u Dekalogu što bi pokazivalo čijim je autoritetom Zakon dan. (ST, 14. lipnja 1910.)

Izraelci su preko svojih vrata stavljali potpis krvi, da pokažu da su Božja svojina. Tako će i Božja djeca u ovom vijeku nositi potpis koji je Bog odredio. Ona će se dovesti u sklad sa svetim Božjim zakonom. Znak se stavlja na svakog među Božjim narodom isto onako kao što je bio postavljan na vrata hebrejskih stanova kako bi sačuvao narod od opće propasti. Bog izjavljuje: “I svetkujte moje subote, neka one budu znak između mene i vas, kako bi se znalo da sam ja Jahve, Bog vaš!” (Ezekiel 20,12) (7BC 968,969)

Čim Božji narod bude zapečaćen na svojim čelima — to nije bilo kakav pečat ili znak koji se može vidjeti, već takvo čvrsto intelektualno i duhovno pristajanje uz istinu da ih ništa neće moći odvratiti — čim Božji narod bude zapečaćen i spreman za rešetanje, ono će doći. I doista, ono je već počelo; Božji sudovi izlijevaju se na zemlju ... da bismo mogli znati što dolazi. (4BC 1161)

20. siječnja 2018.

Isus je primjer poniznosti

“Dakle, ako ja, Gospodin i Učitelj, oprah vama noge, i vi ih morate prati jedan drugomu. Dao sam vam primjer, da i vi činite kako ja učinih vama.” (Ivan 13,14.15)

U čovjeku postoji sklonost da sebe cijeni više od svojeg brata, da radi za sebe, da traži najviše mjesto; ovo često rađa predrasude i gorčinu duha. Obred koji prethodi Gospodnjoj večeri treba ukloniti sve nesporazume, osloboditi čovjeka njegove sebičnosti, skinuti ga sa štula njegovog samouzvišenja do poniznosti srca koja će ga potaknuti na službu svojem bratu. (*Isusov život*, str. 539)

Obred pranja nogu najdojmljivije ilustrira nužnost prave poniznosti. Dok su se učenici borili za najviše položaje u obećanom kraljevstvu, Krist se opasao i obavio dužnost sluge pranjem nogu onima koji su Ga nazivali Gospodinom. (5BC 1139)

Obred pranja nogu uspostavljen je zbog međusobnog pomirenja. ... Kada god ga slavimo, Krist je prisutan svojim Svetim Duhom. Upravo ovaj Duh osvjedočava srce.

Dok je Krist obavljao ovaj obred sa svojim učenicima, srca svih bila su osvjedočena osim Judinog. Tako ćemo i mi biti osvjedočeni kada Krist progovori našim srcima. Izvori duše će se otvoriti. Um će biti osnažen, oživljen i osposobljen za djelovanje, srušit će se sve prepreke prouzročene nejedinstvom i otuđenjem. Počinjeni grijesi postat će uočljiviji nego ikada prije jer će nas Duh Sveti podsjetiti na njih. (*Evangelizam*, str. 207)

Sada, pošto je oprao noge učenicima, rekao je: “Dao sam vam primjer, da i vi činite kako ja učinih vama.” ... Krist je ovdje uspostavio vjersku službu. Djelom našega Gospodina ovaj svečani čin poniznosti postao je posvećenim obredom. Učenici ga trebaju poštovati da bi uvijek mogli držati na umu njegove pouke o poniznosti i službi. (*Isusov život*, str. 539)

27. siječnja 2018.

Graditelji, a ne rušitelji

“I ti ćeš gradit’ na starim razvalinama, dići ćeš temelje budućih koljena. Zvat će te popravljачem pukotina, i obnoviteljem cesta do naselja.” (Izaija 58,12)

Ima li Bog svoju živu crkvu? On ima svoju crkvu, ali je to crkva koja se bori, a ne pobjedonosna crkva. Žao nam je što postoje neduhovni vjernici. ... Dok Gospodin dovodi u crkvu one koji su istinski obraćeni, Sotona istodobno u zajedništvo crkve dovodi osobe koje nisu obraćene. Dok Krist sije dobro sjeme, Sotona sije kukolj. Postoje dva suprotstavljena utjecaja koji su stalno prisutni kod vjernika crkve. Jedan utjecaj radi na usavršavanju crkve, a drugi na kvarenju Božjeg naroda. ...

Iako u crkvi postoji zlo i bit će ga do kraja svijeta, crkva u ovim posljednjim danima treba biti svjetlo svijetu zagađenom i demoraliziranom grijehom. ...

Postoji samo jedna crkva u svijetu koja u ovom trenutku stoji u procjepu, zida stare razvaline i popravlja pukotine; i ako bilo koji čovjek skreće pozornost svijeta i drugih crkava na ovu crkvu nazivajući je Babilonom, on onda vrši djelo tužitelja braće. ... Cijeli svijet je ispunjen mržnjom prema onima koji objavljuju obvezujuće zahtjeve Božjeg zakona i crkva, koja je vjerna svojem Gospodinu, mora se upustiti u nesvakidašnji sukob. ... Oni koji bar malo shvaćaju što znači ovaj rat, neće okrenuti svoje oružje protiv crkve koja se bori, već će se svi svojim snagama uhvatiti u koštac zajedno s Božjim narodom protiv saveza zla.

Oni koji počinju objavljivati poruku na svoju ruku i u skladu sa svojom vlastitom odgovornošću, i koji, iako tvrde da su naučeni i vođeni od Boga, i dalje smatraju svojim posebnim zadatkom da ruše ono što Bog već godinama gradi, ne vrše Božju volju. Neka bude svima poznato da su ovi ljudi na strani velikog varalice. Nemojte im vjerovati. (TM 45,46,49—51)

3. veljače 2018.

Suze i sukob

“Služeći Gospodinu sa svom poniznosti, u suzama i kušnjama koje me snađoše zbog židovskih zasjeda.” (Djela 20,19)

Od Adamovog doba do našeg vremena naš se veliki neprijatelj služi svojom moći da tlači i uništava. Sada se priprema za posljednji pohod protiv Crkve. (*Velika borba*, str. 403)

Da bi bolje prikrio svoj pravi karakter i nakane, pobrinuo se da bude predstavljen tako da ne pobuđuje snažnije osjećaje od podsmijeha i prijezira. On je zadovoljan kad ga predočuju kao smiješno ili odvratno biće, nakazno, poluživotinju — polučovjeka. (Isto, str. 408)

Ako je Sotona u početku bio tako lukav, kako je tek lukav sada, nakon stjecanja iskustava tijekom mnogih tisuća godina? Ipak, Bog, Njegovi sveti anđeli i svi oni koji ostanu poslušni cjelokupnoj Gospodnjoj volji, mudriji su od njege. (RH, 4. kolovoza 1910.)

Svi koji su aktivno uključeni u Božje djelo, nastojeći razotkriti obmane Zloga, i predočiti ljudima Krista, moći će se pridružiti Pavlovom svjedočanstvu u kojemu govori o služenju Gospodinu sa svakom poniznošću, sa suzama i usred napasti. ...

Kušač nema vlast upravljati voljom i prisiliti dušu da griješi. On može mučiti, ali ne može okaljati. Može prouzročiti patnju ali ne i oskvrnuti. (*Velika borba*, str. 403)

Sotona ne može čitati naše misli, ali vidi naša djela, sluša naše riječi i na temelju svojeg dugog poznavanja ljudske obitelji oblikuje svoje kušnje koristeći se našim slabim stranama karaktera. I kako često smo mu mi sami odali tajnu kako može izvojevati pobjedu nad nama. Oh, kako bismo samo morali paziti na svoje riječi i djela! (MYP 328)

Sotona je napadao Krista svojim najžešćim i najlukavijim kušnjama, ali je u svakom sukobu bio odbijen. Ove su bitke vodene zbog nas; ove pobjede omogućuju da i mi pobijedimo. Krist će dati snagu svima koji je traže. (*Velika borba*, str. 403)

10. veljače 2018.

Sigurnost je samo u poslušnosti

“Jer Gospodin ima oči na pravednicima i uši svoje priklanja molitvama njihovim, a lice se Gospodnje okreće protiv onih koji čine zlo!” (1. Petrova 3,12)

Nijedan čovjek nije siguran ni dana ni sata bez molitve. Posebno trebamo moliti Gospodina za mudrost da razumijemo Njegovu riječ. U njoj su razotkrivene kušačeve zamke, kao i sredstva s pomoću kojih im se čovjek može uspješno oprijeti. Sotona je stručnjak u citiranju Biblije, dajući svoje vlastito tumačenje ulomcima u nadi da će nas uz pomoć njih navesti na spoticanje. Bibliju trebamo proučavati s poniznim srcem, ne gubeći iz vida svoju ovisnost o Bogu. Premda se uvijek moramo čuvati Sotoninih zamki, trebamo se stalno moliti vjerom: “I ne uvedi nas u napast.” (Matej 6,13) (*Velika borba*, str. 418)

Kada se Bileam, primamljen obećanjem bogate nagrade, poslužio vraćanjem protiv Izraela i prinošenjem žrtve Gospodinu nastojao navući prokletstvo na Njegov narod, Božji Duh je priječio da izgovori zlo što ga je namjeravao izreći, pa je Bileam bio prisiljen uzviknuti: “Kako mogu proklinjati koga Bog ne proklinje?” (Brojevi 23,8) ...

U to je vrijeme Izrael bio vjeran Bogu i dokle god je bio poslušan Njegovom Zakonu, nije ga mogla nadvladati nijedna zemaljska ni paklena sila. Ali prokletstvo što ga Bileam nije uspio izgovoriti protiv Božjeg naroda uspio je na koncu ipak navesti na njih kad ih je zaveo u grijeh. Kad su prekršili Božje zapovijedi, odvojili su se od Njega, pa su morali osjetiti razornu silu neprijatelja. Sotona je itekako svjestan da je i najslabija duša koja se oslanja na Krista više no dorusla silama tame. ... Mi možemo biti sigurni samo ako se ponizno oslanjamo na Boga i ako smo poslušni svim Njegovim zapovijedima. (Isto, str. 417,418)

Neka se nitko ne zavarava mišljenjem da će mu Bog oprostiti i blagosloviti ga dok otvoreno gazi bilo koji od Njegovih zahtjeva. Namjerno činjenje poznatog grijeha ušutkuje glas osvjedočenja Duha i odvaja dušu od Boga. (ST 30. studenog 1882.)

17. veljače 2018.

Kruna za svakog svetog

“Blago čovjeku koji odolijeva kušnji, jer će, kad se pokaže prokušanim, primiti vijenac — život koji je Bog obećao onima koji ga ljube!” (Jakov 1,12)

Vidjela sam kako vrlo velik broj anđela donosi iz grada slavne krune — po jednu krunu za svakog svetog, s njegovim napisanim imenom. Kad ih je pozvao, anđeli su krune predavali predivnom Isusu, a On ih je svojom desnom rukom stavljao na glave svetih. Na isti način anđeli su donosili i harfe, a Isus ih je poklanjao svetima. Anđeo predvodnik prvo je odsvirao ton, a zatim se svaki glas pridružio u zahvalnoj, sretnoj hvali i svaka ruka je vješto prelazila preko žica harfe, stvarajući melodične zvukove glazbe u bogatim i savršenim tonovima. ...

U gradu je sve bilo pravi blagdan za oči. Bogata slava vidjela se svuda. Tada je Isus pogledao svoje otkupljene svete; njihov izgled blistao je slavom i, dok ih je promatrao, rekao je svojim bogatim milozvučnim glasom: “Vidim trud svoje duše i zadovoljan sam. Ova bogata slava je vaša da vječno uživate u njoj. Vaše žalosti su sada prošlost. Neće više biti smrti, ni tuge, ni plača, ni boli neće više biti.” ...

Tada sam vidjela Isusa kako vodi svoj narod k drvetu života. ... Na drvetu života bio je najljepši plod, od kojeg su sveti mogli slobodno uzimati. U gradu se nalazilo najveličanstvenije prijestolje, od kojeg je tekla čista rijeka vode života, bistra kao kristal. Na svakoj strani ove rijeke bilo je drvo života, a na obalama rijeke nalazilo se drugo lijepo drveće s različitim voćem. ...

Jezik je previše slabašan da bi se njime pokušalo opisati. Nebo. I dok se prizor širi preda mnom, izgubljena sam u čuđenju. Zanesena blistavošću raskošne divote i krasotom slave, odlažem pero i uzvikujem: “O, kakve li ljubavi! Kakve li čudesne ljubavi!” Najuzvišeniji jezik nije u stanju opisati slavu Neba ili nenadmašne dubine Spasiteljeve ljubavi. (SR 413,414)

24. veljače 2018.

U ljubavi s Kristom

“Uistinu takav nam je veliki svećenik i trebao: svet, nevini, neokaljan, sasvim različit od grešnika i uzvišeniji od nebesa.” (Hebrejima 7,26)

Kristov karakter je bio neusporedivo savršen, sadržavao je sve što je čisto, istinito, lijepo i ugledno. Mi ne znamo da je ikada otišao na neku zabavu ili u plesnu dvoranu, ali je ipak imao savršeno plemenito i dostojanstveno držanje. Krist nije bio neznanica; odlikovao se visokim intelektualnim snagama koje je imao još od samog početka svojeg života. Svoju mladost nije trošio besposličeci, na senzualna zadovoljstva, popuštanje prohtjevima ili na ono što ne donosi nikakve koristi. Nijedan Njegov trenutak, od djetinjstva do zrelosti, nije bio uzalud potrošen, nijedan pogrešno upotrijebljen. ...

Isus je bio bezgrešan i nije imao straha od posljedica grijeha. Osim u tome, Njegovo stanje je bilo jednako našem. Vi nemate nikakvih teškoća koje se s istom težinom nisu obrušavale i na Njega, nemate tuge koju Njegovo srce nije iskusilo. Njegovi osjećaji mogli su biti ranjeni zanemarivanjem, ravnodušnošću takozvanih prijatelja, isto tako lako kao i vaši. Je li vaš put trnovit? Kristov je bio deset puta trnovitiji. Jeste ožalošćeni? I On je bio. Isus je savršeno prikladan da postane naš primjer!

“A Isus je napredovao u mudrosti, rastu i milosti ‘pred Bogom i ljudima’.” (Luka 2,52) Kako je rastao po godinama, tako je rastao i po znanju. Živio je umjereno; svoje dragocjene trenutke nije rasipao na nekorisna uživanja. Imao je zdravo tijelo i bistre umne sposobnosti. Tjelesne i umne sposobnosti mogu se razvijati i kod vas i kod svakog drugog mladog bića. Božja riječ je bila predmet Njegovog proučavanja, kao što bi trebala biti i vašeg.

Uzmite Isusa kao svoje mjerilo. ... Zaljubite se u Njegov karakter. Hodite kao što je Krist hodio. Novi izvori otvorit će se vašim umnim sposobnostima, širi horizonti vašim mislima kad svoje sposobnosti dovedete u živu vezu s onim što je vječno, s onim što je beskrajno uzvišeno i veliko. (*Letter 17, 1878.*)

3. ožujka 2018.

Smrti više nema — nikada!

“On će otrti svaku suzu s njihovih očiju. Smrti više neće biti; neće više biti ni tuge, ni jauka, ni boli, jer stari svijet prođe.” (Otkrivenje 21,4)

U domu otkupljenih neće biti nikakvih suza, pogrebnih povorki, nikakvog znaka žalosti. “I nijedan građanin neće reći: ‘Bolestan sam!’ Narodu što živi ondje krivnja će se oprostiti.” (Izaija 33,24) Bogata plima sreće teći će i produbljivati se kako se bude odvijala vječnost. ...

Najozbiljnije razmišljajmo o blagoslovljenoj vječnosti koja nas očekuje. Neka naša vjera proдре kroz svaki oblak tame i promatra Onoga koji je umro za grijehе svijeta. On je otvorio vrata Raja svima koji Ga primaju i vjeruju u Njega. ... Neka nam nevolje, koje nas snalaze i tako strašno muče, postanu lekcije učeći nas da trčimo k nagradi višeg poziva u Kristu. Neka nas hrabri pomisao da će Gospodin uskoro doći. Neka ova nada oživi i obraduje naša srca. ...

Okrenuti smo i u mislima vezani za svoj vječni dom. Onaj koji nas je toliko ljubio da je umro za nas, sagradio je za nas grad. To je novi Jeruzalem, naše mjesto odmora. U Božjem gradu neće biti tuge. Ni trag žalopojki zbog tuge, ni plača zbog iznevjerenih nada i sahranjenih osjećaja, neće se nikada čuti tijekom cijele vječnosti. Uskoro će haljine žalosti biti zamijenjene svadbenom odjećom. Uskoro ćemo biti svjedoci krunjenja našega Kralja. Oni čiji su životi bili sakriveni s Kristom u Bogu, koji su se ovdje na Zemlji borili u dobroj borbi vjere, zasjat će Spasiteljevom slavom u Božjem kraljevstvu.

Neće dugo potrajati i ugledat ćemo Onoga na kojeg su usmjerene naše nade u vječni život. U Njegovoj prisutnosti sve kušnje i stradanja ovog života bit će ništavni. ... Pogledajte prema gore, pogledajte gore i neka vaša vjera stalno raste. Neka vas ova vjera vodi uskim putem koji vodi kroz vrata Božjega grada u veliku onostranu, široku, bezgraničnu slavnu budućnost pripremljenu za otkupljene. (9T 286—288)

10. ožujka 2018.

Okruženi Božjom milošću

“Bezbožnika taru mnoge nevolje, a tko se uzda u Jahvu, njega okružuje milost.” (Psalam 32,10)

Često mislimo da oni koji služe Bogu imaju mnogo više nevolja od nevjernika, i da im je namijenjen neravan put. ... Međutim, uživa li grešnik u svojim svjetovnim zadovoljstvima i uživanjima bez ograničenja? O, ne! Ima trenutaka kada je grešnik užasno uznemiren. On se boji Boga, ali Ga ne voli.

Jesu li bezakonici slobodni od razočaranja, zbunjenosti, zemaljskih gubitaka, siromaštva i očaja? Mnogi među njima pate od trajnih bolesti, a nemaju moćnoga i jakoga Boga da se na Njega oslone, nemaju milosti odozgo da ih ojača i podrži u njihovoj nemoći. Oni se oslanjaju na svoju snagu. Nemaju nikakve utjehe kad gledaju u budućnost, već ih muči strašna neizvjesnost; i tako zatvaraju svoje oči kada dođe smrt, ne nalazeći nikakvog veselja u očekivanju jutra uskrsnuća, jer ne njeguju nikakvu radosnu nadu da će imati dio u prvom uskrsnuću. ...

I kršćanin je podložan bolestima, razočaranjima, siromaštvu, klevetama i očaju. Ali usred svega toga on ljubi Boga, izvršava Njegovu volju i ništa tako visoko ne cijeni kao znakove Njegovog odobravanja. Izložen vihoru nevolja i stalnim promjenama životnih okolnosti, on zna da postoji Netko tko sve to zna, Netko tko će prignuti svoje uho i čuti vapaj ožalošćenih i nevoljnih, Netko tko će imati sućuti za sve tužne i ublažavati strahovanja svakog srca.

Usred svih svojih nevolja, kršćanin ima snažnu utjehu. I ako Bog dopusti da ga zadesi neka dugotrajna, teška bolest prije nego što bude sklopio svoje oči i umro, on sve podnosi s vedrinom. ... On promatra budućnost s nebeskim zadovoljstvom. Kratak odmor u grobu, a onda će Davatelj života raskinuti okove groba, osloboditi zarobljenika i izvesti ga iz njegove prašnjave postelje u besmrtnost, da više nikada ne iskusi bol, tugu ili smrt. O, kakve li nade za kršćanina! Neka ta kršćanska nada bude i moja! Neka bude i tvoja! (*Letter 18, 1859.*)

17. ožujka 2018.

Nada za one koje su bez nade

“Nek’ bezbožnik put svoj ostavi, a zlikovac naume svoje. Nek’ se vrati Gospodu, koji će mu se smilovati, k Bogu našem, jer je velikodušan u praštanju. Jer misli vaše nisu moje misli, i puti moji nisu vaši puti, riječ je Jahvina.” (Izaija 55,7.8)

Vi mislite da su vaše pogreške i prijestupi tako teški da Gospodin neće prihvatiti vaše molitve niti će vas blagosloviti i spasiti. ... Što se više budete približavali Isusu, to ćete grešniji izgledati u svojim očima, jer će vaš pogled postati izoštriji pa će se vaše nesavršenstvo vidjeti kao velika i jasna suprotnost Njegovoj savršenoj naravi. Ali nemojte se obeshrabriti! To će vam biti samo dokaz da su Sotonine prijevare izgubile svoju snagu, da oživljavajući utjecaj Božjeg Duha djeluje na vas i da je nestalo vaše ravnodušnosti i nebrige.

Nikakve duboko ukorijenjene ljubavi prema Kristu ne može biti u srcu koje ne vidi i ne shvaća svoju grešnost. Duša koja je preobražena milošću divit će se Njegovom božanskom karakteru: ali ako ne vidimo svoju moralnu izopačenost, to je dokaz da još nismo sagledali Kristovu ljepotu i Njegovo savršenstvo. Što manje razloga budemo nalazili da cijenimo sebe, to ćemo imati više razloga da cijenimo beskrajnu neporočnost i ljepotu našeg Spasitelja. Pogled na vlastitu grešnost upućuje nas Onome koji nam može dati oprost.

Bog ne postupa prema nama onako kako smrtni ljudi postupaju jedni prema drugima. Njegove misli su misli milosti, ljubavi, nježne sućuti. On je “velikodušan u praštanju” i kaže: “Kao maglu rastjerao sam tvoje opačine i grijehе tvoje poput oblaka.” (Izaija 55,7; 44,22)

Podignite svoj pogled, vi koji ste izmučeni, kušani i obeshrabreni, podignite svoj pogled. ... Silni Pomoćnik je blizu da blagoslovi, da podigne, da ohrabri i one sasvim zabludjele i one najgrešnije ako pogledaju u Njega s vjerom. Ali grešnik mora podići svoj pogled! (RH, 17. veljače 1885.)

24. ožujka 2018.

Uživanje u istini

“Pokaži mi, Gospodine, put svoj, i ići ću u istini tvojoj; učini neka se mili srcu mojemu bojati se imena tvojega.” (Psalam 86,11 DK)

Kažite svim srcem: “Ići ću u istini tvojoj!” Svaka odluka u strahu Božjem daje snagu namjerama i vjeri. Ona nas potiče i čini poniznima, ona nas jača i utvrđuje. “Ići ću u istini tvojoj!” Istina zaslužuje naše povjerenje, tim više što je svijet ispunjen bajkama. Upravo činjenica da su u opticaju zablude i falsifikati, služi kao jedini dokaz da negdje mora postojati i istina, prava istina.

Nije dovoljno da samo slušamo o istini. Bog od nas zahtijeva poslušnost. “Većma blago onima koji slušaju riječ Božju i drže je!” (Luka 11,28) “Kad to znate, blago vama ako to i činite!” (Ivan 13,17)

Mi možemo hoditi uživajući u istini. Ona za nas ne smije biti ropski jaram, već utjeha, ugodna vijest o velikoj radosti koja oživljava naše srce, čineći da u svojem srcu pjevamo Gospodinu. Strpljenjem i utjehom Pisma mi imamo nadu. Kršćanska nada nije sumorna, bez utjehe. O, ne, ne! Ona nas ne zatvara u tamnicu sumnji i strahovanja. Istina oslobađa one koji je ljube i koji su posvećeni njome. Oni hode u slavnoj slobodi Božjih sinova. (*Letter 8, 1873.*)

Mi koji tvrdimo da vjerujemo u istinu, trebamo pokazivati njezine rodove svojim riječima i karakterom. Moramo uznapredovati u spoznaji Isusa Krista, u prihvaćanju Njegove ljubavi prema Bogu i našim bližnjima, da bi nebesko sunčevo svjetlo zasvijetlilo u našem svakidašnjem životu. Istina mora prodrijeti u najdublje odaje naše duše, očistiti sve što nije u skladu s Kristovim Duhom, a prazninu popuniti osobinama Njegovog karaktera koji je neporočan, svet i neokaljan, tako da sve pobude srca budu kao svijeeće, natopljene mirisom, ugodnim mirisom, mirisom života na život. (MS 109, 1897.)

Upravo istina sakrivena u duši čini čovjeka Božjim djetetom. (MS 1a, 1890.)

31. ožujka 2018.

Neka nas Isus vodi

“Ja sam put, istina i život — reče mu Isus. — Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni.” (Ivan 14,6)

O, kada bismo mi, gosti i došljaci u ovoj stranoj zemlji ... mogli razumjeti Krista, Put, Istinu i Život! On kaže: “Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni.” Put koji je On obilježio tako je jednostavan i određen da ga ni najveći grešnik, opterećen krivnjom, ne mora promašiti. Nijedan uzdrhtali tražitelj ne mora doživjeti neuspjeh u nalaženju pravog puta i u hodanju pod zraka-
ma čistog i svetog svjetla, jer nas Isus vodi tom stazom.

Put je tako uzan, tako svet, da se na njemu ne može podnositi grijeh, ali je pristup putu omogućen svima i zato nijedna očajna, sumnjama mučena, uzdrhtala duša ne treba reći: “Bogu uopće nije stalo do mene!” Svaka duša je dragocjena u Njegovim očima. ... Kada se Sotona pobjedonosno izdavao za kneza ovoga svijeta, kada je cijeli svijet proglašavao svojim kraljevstvom i kad smo svi mi bili pokvareni i ukaljani grijehom, Bog je poslao svojeg vjesnika s Neba, svojega jedinorođenog Sina, da objavi svim stanovnicima svijeta: “Ja sam osigurao otkupninu. Ja sam prokrio put spasenja svima koji propadaju. Ja sam spremio povelju o slobodi za svakoga od vas, povelju koju je potpisao Gospodar Neba i Zemlje.”

Niste vi zbog neke pogreške u tituli koja vam je omogućena odbili tu titulu prihvatiti. Niste se odbili radovati u ljubavi koja oprašta zbog toga što milost, milosrđe i ljubav Oca i Sina nisu bile dovoljno velike, niti zbog toga što vam nije u dovoljnoj mjeri bila stavljena na raspolaganje. ... Ako budete izgubljeni, to će biti samo zato što niste željeli doći Kristu da biste imali život.

Bog će izliti blagoslov oprosta grijeha, pomilovanje za bezakonje, dar pravednosti na sve koji povjeruju u Njegovu ljubav i prihvate Njegovo spasenje. Krist je spreman reći pokajanom grešniku: “Evo, skidam s tebe tvoju krivicu i odijevam te u dragocjenu haljinu!” (Zaharija 3,4-7) Krist je karika u lancu koji povezuje Boga i čovjeka. (MS 32a, 1894.)

“Ljudi ne dolaze u zajednicu s Nebom tražeći neko sveto brdo ili hram. Vjera se ne smije ograničiti na vanjske oblike i obrede. Vjera koja dolazi od Boga jedina je vjera koja vodi k Bogu. Da bismo Mu pravilno služili, moramo biti rođeni od božanskog Duha. To će očistiti srce i obnoviti um, omogućavajući nam da bolje upoznamo i više volimo Boga. To će nam dati dragovoljnu poslušnost svim Njegovim zahtjevima. To je pravo bogoslužje. To je plod djelovanja Svetoga Duha. Svaku iskrenu molitvu Duh oblikuje i Bog prima takvu molitvu. Kad god duša čezne za Bogom, pokazuje se djelovanje Duha i Bog će se otkriti takvoj duši. Bog traži takve poštovatelje. On čeka da ih primi i da ih učini svojim sinovima i kćerima.”

(Ellen G. White, *Isusov život*, 139)

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com